

за Заимова: слабъ ли е или силенъ въ бунтовническата си дѣятелностъ? Защо Заимовъ не е вдигналъ бунтъ въ Вратца, когато получилъ извѣстие за Панагюрското движение, на този въпросъ ще се отговори въ *Миналото XII-а книжка*, а за сега оставяме съ крайно съжаление страницитѣ (316—318), гдѣто Зах. Стояновъ се е турилъ въ положение на злобенъ обвинителъ.

Послѣ това биографа расправя за дѣятелността на Ботева по приготвянето на четата и нейното въоръжаване. Намъ ни се види, че невѣрно съобщава биографа за тѣзи приготовления отъ страна на Ботева, защото *Обрътеневъ*, *Апостоловъ*, *Горовъ* и *Иванъ Хаджиг Димитровъ* бѣха приготвили всичко нужно за четата. Вѣрното е, че той, Ботевъ, е готвилъ лично за себе си оръжиие, дрѣхы, и гледалъ е да нареди колко годѣ частнитѣ си дѣла за да обезпечи жена си и дъщеря си. Биографа разказва на сѣщата страница, че Ботевъ е кроилъ нѣкакъвъ си планъ да обере нѣкой си богатъ романски манастиръ, и съ обранитѣ пари да въоръжи една голѣма чета. Този планъ не се отнася къмъ това врѣме, когато Ботеву оставаха още петъ дни до похода съ „Радецки“. Плана се кроеше въ 1875 год., когато *Ботевъ*, *Красовъ*, *Стамболовъ* и *Братия Хитроси* живѣяха въ една квартира и се напръгаха да измислятъ срѣдства за поддръжка на Цен. Бъл. Револ. Комитетъ и за въоръжаване на една чета отъ 1000 души възстанници.

Въ края на II-и отдѣлъ живо и вѣрно рисува биографа развълнуваната душа на Ботева, когато се готви да трѣгне за Балкана като войвода на една възстанническа чета, на вербована изъ срѣдата на емигрантитѣ.

III-и дѣлъ.

Първитѣ страници отъ III-и отдѣлъ (стр. 321—323) биографа е посвѣтилъ за послѣдната раздѣла на Ботева съ старата му майка, съ братията му, жена му и малката му дъщеря *Иванка*. Отъ тѣзи страници ние се увѣрихме фактически, че Зах. Стояновъ не само умѣе да размѣши читателитѣ си до съзри, но и съ писателския си талантъ умѣе да покърти душата на читателя си — умѣе да го накара да протѣе нѣколко съзри отъ дълбоко съчувствие не къмъ войводата, а къмъ старата му майка, невинната му дъщеря, слабата му жена, които оставя на „произволъ судьбы“, а самъ той трѣгна да търси „гробатъ си въ редоветѣ на борбата“. Тѣзи страници отъ биографическия опитъ въ художествено отношение заслужаватъ да бѣдхт помѣстени въ всѣки сборникъ отъ художествени произведения.

Слѣдъ раздѣлата слѣдва отпътуванието на Ботева за Георгево, отъ гдѣто се качилъ на „*Радецки*“. Тукъ слѣдватъ нѣколко документа (депешы), размѣнени между агентитѣ по Дунавскитѣ градове, които агенти събираха момчетата за четата. Отъ тѣзи документи ясно се вижда: 1) кога се е начело да се слѣди за движението на *Радецки*, 2) за прѣпращанне момчетата отъ скеля на скеля отъ вжтрѣшнитѣ градове на Романия къмъ Дунав-